

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญของปัจจัย

ปัจจุบันผู้บริโภคเริ่มตระหนักรถึงอันตรายจากการบริโภคนิء็องแดง (Red meat) เช่น เมื่อวัวเนื้อชนุ้ยเนื้อแกะ ไม่ว่าในด้านโภชนาการที่มีโทษต่อร่างกายในระยะยาว เช่น เมื่อมีไขมันสูง ด้านความเสี่ยงต่อสุขภาพที่เกิดจากโรคระบาดค่างๆ เช่น โรควัวบ้า (Mad cow disease) และความเสี่ยงจากการเคมีหรือสารต้องห้ามตอกถัง เช่น สารเร่งเนื้อแดง ดังนั้นจึงเป็นการเปิดโอกาสให้เนื้อสัตว์อื่นๆ ที่เคยถูกมองว่าเป็นสัตว์ป่า เช่น จะงะ ตะ瓜ด นกกระจองเกด จิงโจ้ กลายเป็นเนื้อทางเลือก ด้วยเหตุผลที่ว่า มีคุณค่าทางโภชนาการสูงกว่าเนื้อแดงที่บริโภคกันอยู่ทั่วไป และปลอดภัยจากสารเคมีตอกถัง¹

เนื้อจะงะเป็นเนื้อขาว ไม่มีกลิ่นสาบ เมื่อจากจะงะที่นำมาผ่าเป็นจะงะเลี้ยงที่อายุ 3-4 ปี ซึ่งเป็นช่วงที่จะงะยังไม่มีชอร์มโนนเพค² คุณค่าทางโภชนาการของเนื้อจะงะ สูกบันทึกไว้ในประวัติศาสตร์มากกว่า 2,000 ปีมาแล้วว่า เนื้อจะงะมีคุณสมบัติทางยา เป็นอาหารบำรุงกำลังช่วยปรับสมดุลของร่างกาย ทำให้กลไกการทำงานของร่างกายดีขึ้น ช่วยให้สุขภาพแข็งแรงและช่วยสร้างภูมิคุ้มกันต่อโรคภัยไข้เจ็บได้ การบริโภคนิء็องจะงะ เครื่องใน และเดือด สามารถรักษาโรคภูมิแพ้ และความดันโลหิตสูง³ ในตำรายาแผนโบราณ ตำรับหมออพ (กรมหลวงชุมพรเขตอุดมศักดิ์) ใช้นิء็องจะงะเป็นส่วนประกอบเข้ากับตัวยาสมุนไพรเพื่อใช้รักษาโรคหอบหืด⁴

จากการศึกษาคุณค่าทางอาหารของเนื้อจะงะ ซึ่งเปรียบเทียบกับเนื้อสัตว์อื่น ๆ ที่นิยมบริโภค สามารถสรุปได้ตามตารางที่ 1.1

คัดลิบหัววิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

¹ [ออนไลน์] <http://www.manager.co.th> (5 พฤษภาคม 2548)

² “จะงะ: สัตว์เศรษฐกิจไทยทุกใหม่”, วารสาร We-Klub 22 (2545) : 4

³ [ออนไลน์] http://www.ventuna.com/product_crocodile.htm (25 มกราคม 2545)

⁴ [ออนไลน์] <http://www.geocities.com/thaimedicine.htm> (5 พฤษภาคม 2548)

ตารางที่ 1.1 เปรียบเทียบข้อมูลโภชนาการของเนื้อสัตว์ค้าง ๆ⁵

รายการ	โปรตีน (%)	ไขมัน (กรัม/100 กรัม)	พลังงาน (กิโลแคลอรี/ 100 กรัม)
เนื้อจระเข้	21.1	1.9	436
ชาแกะ	22.8	22.0	469
เนื้อสันอกวัว	19.3	16.0	921
หน้าอกไก่	20.2	10.2	720
เนื้อหมู	20.8	18.5	975

ในประเทศไทย การเพาะเลี้ยงจระเข้ ทั้งในฟาร์มเล็กและฟาร์มใหญ่มีกว่า 100 ฟาร์ม มี จระเข้รวมกันทั้งหมดประมาณ 200,000 ตัว⁶ ผลิตภัณฑ์หลัก คือ หนังจระเข้ เพื่อทำกระเบื้องหรือ เครื่องประดับอื่น ๆ ส่วนเนื้อจระเข้ ยังไม่มีการนำมารับประทานโดยตรง ในการฟาร์มใหญ่ ๆ มัก นำไปตากแห้ง ส่วนฟาร์มเล็ก การนำเนื้อจระเข้ไปขายมีต้นทุนสูง โดยมากมักนำเนื้อไปปรุงโภชนาการ หรือแยก เพราะไม่สามารถนำเนื้อสดไปขายได้

เนื้อจระเข้ตากแห้งมีราคาปลีกอยู่ระหว่าง 4,000 – 5,000 บาทต่อ กิโลกรัม⁷ โดยขาย เนื้อฟาร์มจระเข้ เน้นกลุ่มนักท่องเที่ยว ต่อมาเริ่มนิรเม็จจระเข้ปัลอมเข้ามาตัดราคา ทำให้ ยอดขายลดลง อีกทั้งราคาเนื้อจระเข้ตากแห้งเพียงมาก การขยายตลาดให้สามารถตอบแทนส่วนแบ่งที่ ถูกแบ่งไปเป็นไปมากนัก⁸ ทางผู้ประกอบการจึงหาทางพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ ที่มีต้นทุนต่ำกว่าเนื้อ จระเข้ตากแห้ง และมีราคายังคงอยู่ก่อนหน้า

ดังนั้นบริษัท จระเข้ทองการเกษตร ผู้เพาะเลี้ยงจระเข้เพื่อการค้าแห่งแรกในประเทศไทย⁹ จึงได้รีวิมเปิดตัวสินค้าใหม่ คือ เนื้อจระเข้สกัดแช่แข็ง และเนื้อจระเข้คุ้นเคยในรรภ. แต่ในปัจจุบันยังมีปัญหาด้านความรู้สึกของผู้บริโภค ที่มองว่าจระเข้ไม่ใช่สัตว์เพื่อการบริโภค จระเข้ทองการเกษตรจึงให้บริษัท เวนเจอร์เทคโนโลยี เก็ตติง จำกัด เป็นผู้ทำการตลาดและจัดจำหน่าย

⁵ [ออนไลน์] <http://www.sutsad.ac.th/animal/> (22 สิงหาคม 2544)

⁶ “เนื้อจระเข้รุ่งขาย ก.ก. ลงทะเบียน”, กรุงเทพธุรกิจ (22 สิงหาคม 2544) : 16.

⁷ [ออนไลน์] <http://www.manager.co.th> (5 พฤษภาคม 2548)

⁸ Walter Lee, กรรมการผู้จัดการบริษัท เวนเจอร์เทคโนโลยี เก็ตติง จำกัด, สัมภาษณ์, สิงหาคม 2544.

⁹ ได้รับการรับรองจากกรมปศุสัตว์และกระทรวงมหาดไทย CITES (Convention on International Trade in Endangered Species of Wild Fauna and Flora) ซึ่งเป็นองค์กรนานาชาติที่คุ้มครองพันธุ์พืชและสัตว์ป่า

ทั้งในประเทศไทยและต่างประเทศ ซึ่งในส่วนของประเทศไทยได้เริ่มเปิดตลาดในเดือนสิงหาคมที่ผ่านมา โดยเปิดตัวอย่างเป็นทางการเมื่อวันพุธที่ 20 สิงหาคม 2544 ณ โรงแรมคุณศิริชานี กรุงเทพฯ¹⁰ ส่วนในตลาดภูมิภาค บริษัท เวนเจอร์เทคโนโลยี เก็ตติ้ง เลือกเปิดตลาดในจังหวัดเชียงใหม่เป็นแห่งแรก เมื่อจาก มีสาขาในจังหวัดเชียงใหม่ ที่ดูแลรับผิดชอบตลาดอาหารทะเล เช่น หัวใจเหนียว¹¹

ยอดขายเนื้อจะเข้าในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ของบริษัท เวนเจอร์เทคโนโลยี เก็ตติ้ง สาขาเชียงใหม่ ในระยะเวลา 3 ปี หลังจากการเปิดตัวอย่างเป็นทางการ เพิ่มขึ้นในอัตราการเติบโตที่ลดลงในช่วงปีที่สอง โดยปี 2545 ยอดขายเฉลี่ย 500 กิโลกรัมต่อเดือน ปี 2546 มียอดขายเฉลี่ย 900 กิโลกรัมต่อเดือน และปี 2547 มียอดขายเฉลี่ย 1,100 กิโลกรัมต่อเดือน¹²

ด้วยเหตุนี้ ผู้ศึกษาจึงสนใจศึกษา ทักษะ ความรู้ ความเข้าใจ และปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจบริโภคนื้อจะเข้า ของผู้บริโภคในจังหวัดเชียงใหม่ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการวางแผนการตลาดสำหรับผู้ประกอบการ และเพื่อให้เป็นประโยชน์ต่อผู้ที่เกี่ยวข้องและผู้ที่สนใจ

1.2 วัตถุประสงค์ของการศึกษา

เพื่อศึกษาทักษะต่อการบริโภคนื้อจะเข้าของผู้บริโภค ในจังหวัดเชียงใหม่

1.3 ประโยชน์ที่ได้รับ

1.3.1 ทำให้ทราบทักษะต่อการบริโภคนื้อจะเข้าของผู้บริโภค ในจังหวัดเชียงใหม่ เพื่อเป็นประโยชน์ต่อผู้ประกอบการในการวางแผนการตลาด

1.3.2 สามารถนำข้อมูลไปใช้ในการวางแผนการดำเนินงาน สำหรับผู้ที่เกี่ยวข้องและสนใจ ตลอดจนกำหนดเป็นกลยุทธ์ทางธุรกิจ เพื่อสามารถตอบสนองความต้องการของผู้บริโภค ได้อย่างครอบคลุมและทั่วถึง

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

¹⁰ “เนื้อจะเข้ารุ่งขาย ก.ก. ลงทะเบียน”, : 16.

¹¹ Walter Lee, กรรมการผู้จัดการบริษัท เวนเจอร์เทคโนโลยี เก็ตติ้ง, สัมภาษณ์, สิงหาคม 2544.

¹² นครินทร์ ศรีคุ้ม ผู้จัดการ บริษัท เวนเจอร์เทคโนโลยี เก็ตติ้ง สาขาเชียงใหม่, สัมภาษณ์, พฤษภาคม 2548.

1.4 นิยามศัพท์

กําหนดคํา หมายถึง ความรู้ความเข้าใจ ความรู้สึก และพฤติกรรม

**ความรู้ความเข้าใจ หมายถึง ความรู้ความเข้าใจของผู้บริโภคเกี่ยวกับเนื้อ
จะระเจี้ย**

**ความรู้สึก หมายถึง การให้ความสำคัญของผู้บริโภคต่อปัจจัยการตลาดที่มี
ผลในการตัดสินใจบริโภคนี้จะระเจี้ย**

**พฤติกรรม หมายถึง กระบวนการตัดสินใจและการกระทำการของผู้บริโภคที่
เกี่ยวกับการประเมินผล การจัดหา การใช้จ่าย เกี่ยวกับการบริโภคนี้จะระเจี้ย**

เนื้อจะระเจี้ย หมายถึง เนื้อจะระเจี้ยสุดแห่งเพียง อาหารที่ทำจากเนื้อจะระเจี้ย และเนื้อจะระเจี้ย^{คุณยาจีนบรรจุกระป่อง}

**ผู้บริโภค หมายถึง ผู้ที่รับประทานอาหารที่ร้านอาหาร ที่บริษัท เวนเจอร์ทคฯ สาขา
เชียงใหม่ ส่วนนี้จะระเจี้ยให้จำนวน 8 ร้าน ได้แก่ ร้านอาหารเก่ากึ่ง ร้านอาหารอ้วนเซหานัวปลา
หน่อไฟ ร้านอาหารเรนฟลอเรสต์ ร้านอาหารสแต็กบ้านไร่ ภัตตาคารหมูสามมestate แปดริ้ว
ห้องอาหารนานาชาติ อินพิเรียลแอนปิงบาร์เบียร์ และ โรงแรมไทย-เยอร์มัน ที่ตั้งอยู่ในอำเภอเมือง
จังหวัดเชียงใหม่**

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Copyright[©] by Chiang Mai University

All rights reserved